

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 29. juli 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 632 (alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares endeligt.

Spørgsmål nr. 632:

Vil ministeren kommentere artiklen "To mænd idømt fængsel og udvisning: Overfaldt fremmed mand i hans eget hjem" bragt på nordjyske.dk den 23. juni 2021 om en domfældt iraner og iraker, og redegøre for at en afvist asylansøger, der tidligere er straffet, ved næste dom slipper med fængsel i bare 6 måneder og udvisning i kun 6 år for et hjemmerøverlignende overfald på en tilfældig mands adresse i Aalborg?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Justitsministeriet, der har oplyst følgende:

"Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

"Rigsadvokaten har anmodet Statsadvokaten i Viborg om en udtalelse. Statsadvokaten i Viborg har bl.a. oplyst følgende:

"Artiklen omhandler Retten i Aalborgs dom af 23. juni 2021, hvor to mænd var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1 (vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde) og § 264, stk. 1, nr. 1 (husfredskrænkelse), ved den 16. marts 2021 om eftermiddagen i forening eller efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have skaffet sig uberettiget adgang til forurettedes lejlighed i Aalborg, ved at de fra lejlighedsopgangen pressede sig ind i lejligheden, og efterfølgende udøvede vold mod forurettede, og slog forurettede flere gange i hovedet med en metalgenstand udformet som et rør, et bat eller lignende, hvorved forurettede pådrog sig flere behandlingskrævende skader i hovedet.

26. august 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 12171
Akt-id 1705241

Den ene af de tiltalte (T1) er født i 1998, indrejst til Danmark i 2015 og herefter meddelt opholdstilladelse. Han er i januar 2019 straffet for overtrædelse af straffelovens § 244 (vold) og 245 (kvalificeret vold) med fængsel i 3 måneder, og en betinget udvisning.

Den anden tiltalte (T2) er født i 1998 og indrejste til Danmark i 2017, hvor han søgte om asyl, hvilket blev afslået ved Flygtningenævnets afgørelse af 3. december 2018. Han er i august 2018 fundet skyldig i vold efter straffelovens § 244, dog således, at forholdet tillige blev henført til straffelovens § 248 (legemsangreb under slagsmål, eller når den angrebne har øvet gengæld mod angriberen), hvorfor der ikke blev idømt en straf.

Ved dommen blev de tiltalte fundet skyldige med følgende begrundelse:

”Vidnet [forurettede] har forklaret, at han, efter at der var blevet banket på hans entredør, åbnede døren, hvorefter en mand med fuldkæg iført en grøn jakke forsøgte at trænge ind i lejligheden, at der bagfra kom en noget højere maskeret mand i sort tøj og med elefanthue, og at den maskerede mand slog ham tre gange i hovedet med et 20-30 cm langt metalrør. Idet retten lægger vidnets forklaring til grund, findes det efter oplysningerne om de tiltaltes påklædning, højde og udseende bevist, at tiltalte [T2] var den forreste mand, og at den mand, der kom bagfra, og som slog vidnet, var tiltalte [T1]. Retten finder det videre efter vidnets forklaring godtgjort, at [T1] slog vidnet flere gange i hovedet med en metalgenstand udformet som et rør eller lignende, hvorved han, jf. oplysningerne i politiattesten, pådrog sig behandlingskrævende skader i hovedet. Retten tiltræder efter voldens karakter og de påførte skader, at forholdet henføres under straffelovens § 245, stk. 1. Det kan ikke lægges til grund, at vidnet havde angrebet nogen af de tiltalte, og der er herefter ikke grundlag for at fastslå, at voldsudøvelsen er straffri som nødværge efter straffelovens § 13, stk. 1, eller efter § 13, stk. 2. Retten finder på det anførte grundlag, at forholdet er begået af de tiltalte i forening. De tiltalte findes herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Efter vidnets forklaring gik tiltalte [T2] en runde i lejligheden, mens tiltalte [T1] stod halvt inde i lejligheden. De tiltalte findes herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr.1.”

Begge de tiltalte blev straffet med fængsel i 6 måneder og udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

T1 blev udvist med hjemmel i udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32. T2 blev udvist med hjemmel i udlændingelovens 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, § 24, nr. 1, jf. § 23, nr. 3, og § 24, nr.1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32.

Anklagemyndigheden har ikke rejst tiltale for røveri i sagen. Ifølge de afgivne forklaringer er det intet bevismæssigt belæg for, at de tiltalte havde til hensigt at begå røveri mod den forurettede i sagen. De tiltalte forklarer, at de tiltvang sig adgang til lejligheden, fordi de ledte efter en anden, og den forurettede forklarer, at den ene af de tiltalte "så lejlighedens rum igennem, idet han tilsyneladende ledte efter nogen".

Ifølge udlændingelovens § 32 udmåles længden af indrejseforbuddet meddelt ved dom ud fra længden af den udmålte straf, i visse tilfælde dog som minimum 6 år. I den konkrete sag har retten idømt 6 måneders fængsel, ligesom udvisningen bl.a. er sket efter udlændingelovens § 22, nr. 6, hvorfor indrejseforbuddet med rette er fastsat til 6 år. Såfremt der skulle have været fastsat et længere indrejseforbud, ville det efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 6, forudsætte, at der var idømt en ubetinget fængselstraf på mere end 1 års fængsel.

Til illustration af strafniveauet i sager af denne karakter henvises der til afgørelsen trykt i Tidsskrift for Kriminalret 2020, side 313. I denne afgørelse blev den tiltalte idømt 5 måneders fængsel for kvalificeret vold efter straffelovens § 245, stk. 1, ved bl.a. at have opsøgt den forurettede på sit værelse, hvor den forurettede bl.a. blev slået med en billardkø over nakke og hoved. Sagen adskiller sig fra nærværende der ved, at den tiltalte ikke tidligere var straffet for vold.

T1 har anket dommen med påstand om formildelse særligt med henblik på, at der ikke sker udvisning. Statsadvokaten har kontraanket dommen for så vidt angår T1 med påstand om skærpeelse. Statsadvokaten har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at anke dommen for så vidt angår T2, der således er endelig."

Rigsadvokaten kan henholde sig til Statsadvokaten i Viborgs udtalelse."

Mattias Tesfaye

/

Øzlem Akar